

PO SPALIO VĖLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 60 (1698)

1958 m. liepos mėn. 30 d., trečiadienis

Kaina 15 kap.

Apie 1958 metų valstybinio plano TSRS liaudies ūkiui vystyti vykdymo rezultatus pirmajame pusmetyje

Centrinės statistikos valdybos prie TSRS Ministrų Tarybos pranešime nurodoma, kad pramonės bendrosios produkcijos pirmojo pusmečio planas įvykdytas 104 procentais. Palyginti su 1957 metų pirmoju pusmečiu, pramonės produkcijos gamyba Tarybų Sąjungoje padidėjo 10,5 procento. Bendrosios produkcijos gamybos ir daugumos svarbiausių produkcijos rūšių gamybos pirmojo pusmečio planą viršijo visos sąjunginės respublikos. Planą įvykdė ir viršijo visos liaudies ūkio tarybos, išskyrus Sachalino liaudies ūkio tarybą.

Pagal daugelio pagrindinių pramonės produkcijos rūšių gamybą 1958 metų pirmojo pusmečio planas įvykdytas pirma laiko. Per pirmąjį pusmetį buvo pagaminta ketaus — 19 milijonų 300 tūkstančių tonų, plieno — 27 milijonai tonų, valcuotų metalų — 21 milijonas 300 tūkstančių tonų, anglies — 245 milijonai tonų, naftos —

54 milijonai tonų, elektros energijos — 114 milijardų kilovatvalandžių, slamblių elektros mašinų — 2 800, elektros variklių — 1 milijonas 100 tūkstančių, traktorių — 109 tūkstančiai fizinių vienetų, cemento — 15 milijonų 900 tūkstančių tonų, medvilninių audinių — 2 milijardai 900 milijonų metrų ir t. t.

Visų žemės ūkio kultūrų pasėlių plotas 1958 metais sudarė daugiau kaip 195 milijonus hektarų ir padidėjo, palyginti su praėjusiais metais, daugiau kaip pusantro milijono hektarų. Sprendžiant iš pasėlių, laukiamas gausus žemės ūkio kultūrų derlius.

Palyginti su 1957 metų liepos 1 d., visų rūšių produktyviųjų gyvulių skaičius kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose padidėjo: galvijų — puspenkto milijono, klaukių — trimis milijonais, triušis — trimis milijonais, avių ir ožkų — aštuoniais milijonais trimis šimtais tūkstančių.

Žymiai viršytas 1958

metų pirmojo pusmečio valstybinių mėsos, vilnos ir kiaušinių paruošų bei supirkimų planas.

Pirmame 1958 metų pusmetyje žemės ūkiui patiekta daug žemės ūkio mašinų.

Pagal TSRS Aukščiausiosios Tarybos priimtą įstatymą „Dėl tolesnio kolūkinės santvarkos vystymo ir mašinų traktorių stočių reorganizavimo“ 65 procentai kolūkių iki šio metų liepos 1 dienos jau įsigijo būtiną įrenginių techniką.

Dauguma transporto rūšių viršijo plano užduotis.

Darbininkų ir tarnautojų skaičius Tarybų Sąjungos liaudies ūkyje iki 1958 metų pirmojo pusmečio pabaigos padidėjo, palyginti su praėjusių metų pirmojo pusmečio pabaiga, vienu milijonu žmonių.

Pramonės darbininkų darbo našumas pirmame pusmetyje padidėjo šešiais procentais, statyboje — dešimčia procentų.

Per praėjusį pusmetį Tarybų Sąjungos gyventojai pašalpų ir socialinio draudimo išmokų, pensijų ir kitokių lengvatų gavo šimtą šešis milijardus rublių, arba šešiais procentais daugiau, negu 1957 metų pirmajame pusmetyje.

Bendroji valstybinės kooperatinės prekybos mažmeninės prekių apyvartos apimtis sudarė tris šimtus keturiolika milijardų penkis šimtus milijonų rublių ir padidėjo dvidešimt dviem milijardais rublių.

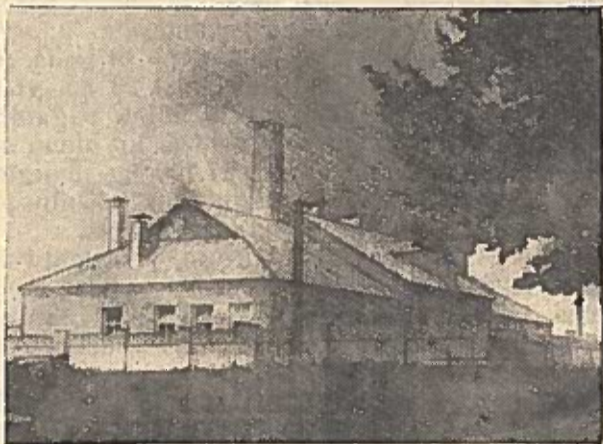
Pasiekti tolesni laimėjimai visose socialistinės kultūros srityse. Pradinių, septynmečių ir vidurinių mokyklų, įskaitant darbo ir kaimo jaunimo bei suaugusiųjų mokyklas, moksleivių skaičius padidėjo, palyginti su pirmoju praėjusių metų pusmečiu, 500 tūkstančių žmonių.

Žymiai daugiau atiduota naudoti gyvenamųjų namų. Tikslai iš išskirtų pagal 1958 metų valstybinį planą iššū pirmame pusmetyje pastatyta ir alluota naudotis apie 12 milijonų kvadratinų metrų gyvenamojo ploto, arba 2 su viršum milijonais metrų daugiau, negu pirmame praėjusių metų pusmetyje.

(TASS-ELTA).

ROKIŠKYJE

KEPYKLOS STATYBOJE

Pandėlio gatvėje iškilio didžiulis mūrinis pastatas. Tai naujoji miesto kepykla. Dabartiniu metu čia vyksta paskutiniai vidaus įrengimo darbai. Statybininkai baigia montuoti mašinas, tvarko vandentiekio ir kanalizacijos sistemą.

Kepyklą numatyta atiduoti eksploatacijai sekančiame mėnesyje.

A. Taurelė

2260 KVADRATINIŲ METRŲ

šaligatvių šlaks metalis pakliota Rokiškyje. Pagrindiniai sutvarkytos Kęstučio, Ludo Geros, Karolio Poželos ir kitos gatvės. Dabartiniu metu baigiamas tvarkyti platus Respublikos gatvės šaligatvis ties universa-

line parduotuve.

Neužilgo remontininkai pradės darbus Vytauto gatvėje: bus atliktas pačios gatvės ištiesinimas, pakloti nauji šaligatviai.

P. Venckus

BRIGADININKE! Skubiai silosuok mišinius! Atmink, kad mišiniai, panaudoti silosui, duoda keleriopai didesnę naudą negu palikti grūdams.

(Apie tai paskaityk 2 psl.)

Iš V. Kapsuko-Mickevičiaus atsiminimų

Rokiškio apskrity prasideda komunistų darbas 1918 m. vasarą, kada sugrįžo savo gimtinėn keli Petrapilio ir Rygos komunistai... Gruodžio mėn. jau buvo Rokiškio rajone daugiau 200 narių. Ten daug pasidarbavo Bakšys, aisiųstasis iš Vilniaus, kaip instruktorius. Jis parodė neišsemiamą energiją, ištirtą valią ir nepaprasią atsidavimą proletarinės revoliucijos reikalams. Vėliau lietuviai baltieji ties Krekenava jį sušaudė.

...Kada priėjo prie valsčių komitetų rinkimų, šešiuose valsčiuose, kaip rašo drg. Kirstukas, pakliuvo į komitetus komunistai ir užjaučiantieji: Panemunio, Kazliškio, Obelių, Jū-

žintų, Svėdasų ir Panemunėlio, o penkiuose — tarybininkai: Pandėlio, Rokiškio, Juodupės, Kamajų ir Antazavos.

Rokiškio apskrities suvažiavime ėjo kova tarp kademų ir sodžiaus biednuomenės (ir dvaro darbininkų). Suvažiavime buvo 3 kunigai ir geroka grupė socialdemokratų, penki komunistai ir mažesnių dalis... Į prezidiumą buvo išrinkti 5 socialdemokratai (iš Smolskio grupės) ir du komunistai. Prasidėjo mandatų tikrinimas. Pasirodė, kad kunigai turi įgaliojimą tik nuo bažnytininkų komitetų. Jie negavo balso. Kunigai nenorėjo išeiti, bet Smolskis su vokiečių žandarų pagalba juos prašalino... Smolskis

buvo apskrities tarybos pirmininkas.

Tuo tarpu buvo atsiųstas iš Vilniaus Rokiškio drg. Adomailis, Laikinosios revoliucinės darbininkų ir vargingųjų valstiečių valdžios įgaliotinis. Gruodžio 19 d. buvo sušaukta Obeliuose apskrities komunistų konferencija. Buvo nutarta imti apskrities valdžią į savo rankas. Tą pačią dieną, turkaus metu buvo padarytas Obeliuose mitingas. Komunistai turėjo kuo didžiausio pasiskikimo.

...Mano rankose yra Rokiškio apskrities komunistų partijos kuopų įgaliotinių susirinkimo protokolas iš gruodžio 20 d. Dalyvavo 29 draugai. Į Rokiškio apskrities revkomą, pada-

rius drg. Adomaičtui pranešimą, buvo išrinkti: Vincas Tička, Edvardas Tička, Ona Širvytė, Antanas Kelečius ir Jonas Sadauskas.

Ten pat buvo išrinktas Obelių valsčiaus revkomas, į kurį ėjo: B. Žemaitis, Juozas Pagirys, Jonas Macijauskas ir Kazys Smolinka.

Gruodžio 22 d. Rokiškio apskrities revkomas nutarė: „Nuslūsti į Dvinską 10 purmankų atvežti šautuvų. Išvažiuoti turi ne vėliau šilandien vakare. Važiavimas organizuoti pavedama drg. drg. V. Tičkai ir J. Sadauskui. Kiekvienas turi rūpintis, kaip galima daugiau, ginklų supirkimu ir pristatymu“.

Čia yra kalbama apie tuos ginklus (šautuvus, granatas ir t. t.), kuriuos pasisekė mums tuomet paršpinti Dvins-

ke ir pasiųsti į Rokiškio pusę. Tai pirmoji Didžioji ginklų partija, kuria pasinaudojo ir kupašiškenai, ir panevėžiškiai dar prieš Raudonajai Armijai ateisiant.

Gruodžio 22 d. apskrities revkomas paskelbė, kad buržuazinė taryba paleidžiama ir visa valdžia pereina, iki darbininkų ir valstiečių apskrities tarybos sudarymo, į jo rankas. Smolskis, matydamas, kad masės nebepalaiko socialdemokratų, jokio pasipriešinimo neparodė ir sutiko bendradarbiauti revkome.

Gruodžio 27 d., kada Raudonoji Armija dar buvo toli nuo Rokiškio, revkomas nutarė nu-ginkluoti paskutinį vokiečių kareivių ešeloną, kuris važiavo iš Dvinskos ir palmt traukinį, kuris visiškai nebuvo mums rankose. Ginkluotų

vyrų būrys užėmė stotį. Vokiečių kareivių traukinį nuošaliai pastatė. Kareivius žadėjo toliau arkliais vežti. Vokiečiai iš pradžių neva sutiko išpildyti revkomo reikalavimą, bet tuo tarpu pakvieta iš Obelių kitą ešeloną. Revkomo pirmininkas E. Tičkus ir milicijos sekretorius J. Pagirys pareikalavo, kad tas ešelonas atiduotų ginklus ir paliktų traukinį, bet jis pradėjo šaudyti. Tičkus ir Pagirj aplėpė sušaudė. Keletą kitų draugų sužaidė. Padegę stotį ir kelis namus, toliau nuvažiavo.

Užmuštųjų draugų laidotuovėse dalyvavo keli tūkstančiai žmonių. Kamajų gatvė buvo pavadinta Tičkiaus gatve, Naujoji — Pagirio gatve. (Spausdinama iš V. Kapsuko-Mickevičiaus knygos „Pirmoji Lietuvos proletarinė revoliucija ir Tarybų valdžia“)

Mišinius panaudokime silosui gaminti!

Dar kartą paskačiuokime, drg. Gradeckai!

Praeina geriausieji ganyklinio karvių laikymo mėnesiai. Tuo tarpu Liudo Gīros vardo kolūkto antroje kompleksinėje brigadoje šią vasarą primelžiama tik iki 5 litrų pieno į dieną iš karvės.

Viena iš priežasčių yra ta, kad karvės po žiemos buvo labai blogame kūno stovyje. Brigada, turinti 465 ha žemės, nesugebėjo išlaikyti net 25 karvių. Žiemos metu pagrindinį karvių pašarą sudarė ruginiai šiaudai.

Šiais metais padarytas šioks toks žingsnis pirmyn. Brigadoje pasėta 23 ha vienmečių žolių, 7 ha kukurūzų, 3,5 ha pašarinių šakniavaisių.

Vienmetės žolės auga neblogai. Tačiau bėda ta, kad brigadininkas Juozas Gradeckas vienmetes žoles numato palikti grūdams. Jo nuomone, tai geriau apsimoka, esą mažiau darbo. Darbo, gal būt, truputį mažiau, bet susilosavus mišinius gausime keleriopai didesnę naudą. Kad nebūtume tuščiaakaliai, paimkime pieštuką ir paskačiuokime.

Iš vieno ha vidutinio derliaus vienmečių žolių, paliktų grūdams, gaunama 600 kg grūdų, o tai sudarys 600 pašarinių vienetų ir 1000 kg šiaudų, arba 310 pašarinių vienetų. Viso iš vieno ha bus gauta 910 pašarinių vienetų. Iš 23 ha vienmečių žolių bus gauta 20.930 pašarinių vienetų.

Iš vieno ha vienmečių žolių, jas susilosavus, gaunama 10.000 kg žaliosios masės, iš kurios galima pagaminti 10.000 kg silosų, o tai bus 1500 pašarinių vienetų. Viso iš 23 ha plokštės bus gauta 34.500 pašarinių vienetų.

Imant, kad iš vieno pašarinio vieneto galima pagaminti du kilogramus pieno, brigada, susilosavusi 23 ha vienmečių žolių, pagamins 69.000 kg pieno arba 27.140 kg daugiau negu tuos mišinius palikus grūdams.

Be to, pristatant valstybei pieną bus grąžinama 33.488 kg lieso pieno, kuris sudarys 6.693 pašarinius vienetus. Taip pat apiprekinimo tvarka bus gauta 9.568 kg koncentratų, arba 9.568 pašariniai vienetai.

Susumuojant viską, gaunasi, kad susilosavus brigadoje pasėtus 23 ha vienmečių žolių, bus galima pagaminti 101.522 kg pieno arba 59.662 kg pieno daugiau negu vienmetes žoles palikus grūdams.

Šie faktai akivaizdžiai rodo, koks didelis nuostolis būtų padarytas, jeigu brigadoje paliks vienmetes žoles grūdams, o ne susilosuos.

Antras, nemažiau svarbus dalykas yra tai, kad vienmetės žolės yra pasėtos pūdymuose. Gerą žiemkenčių derlių galima užauginti atlikus sėją ne vėliau kaip iki rugsėjo 10 dienos. Geri žemdirbiai paskutinį kartą užbaigia žiemkenčių sėjimą skirtų dirvų arimą

ne vėliau kaip prieš tris savaites prieš sėją. Vadinasi, jau dabar turi būti visu spartumu aramos dirvos, skirtos žiemkenčių sėjai. Ir jau vien tik dėl to, jokių būdu negalima palikti vienmečių žolių grūdams, kaip galvoja šiuo metu brigadininkas Gradeckas.

Brigada labai atsilieka pieno gamybos srityje. Pagal planą šių metų pabaigoje reikės turėti 32 karves, o tuo tarpu silosų pagaminta vos 26 tonos. Daug vilčių dedama į kukurūzus. Bet viltys ir pasilieka viltimis. Dauguma jų blogai prižiūrimi ir auga blogai. Apleido kukurūzų priežiūrą kolūkiečiai Stepas Jurevičius, Napalys Sidarkevičius, Emilija Kietienė, Uršulė Šniokaitė ir eilė kitų.

Brigadoje tesukaupta vos 40 tonų šieno bei dobilų. Jų dar neužteks 32 brigadoje esantiems arklams, nekalbant jau apie karves. Todėl ir kyla klausimas: argi ir

šią žiemą karvės ir vėl bus šeriamos vien ruginiais šiaudais?

Apie vienmečių žolių silosavimo naudą mes jau paskačiuovome. Brigadininko Gradecko pareiga nedelsiant organizuoti šių darbų vykdymą.

Per mažai padeda šiai brigadai ir pati kolūkio valdyba.

— Sunki brigada, galvojame ją aliduoti gyvulių paruošų kontrolai, — sako pirmininkas Štikas.

Tai lengviausias būdas. Bet reikia padaryti taip, kad brigadoje būtų įvesta pavyzdinga drausmė. Tokių kolūkiečių, kaip Lazaras Sinikovas, padidinę savo pasodybinį sklypą net 27 arais ir mažai dalyvaujantis gamyboje, yra daug. Jeigu kaimyninėje pirmoje brigadoje į darbą išeinama 8 val., tai čia apie 11–12 val. Tik įvedus griežtą darbo drausmę brigadoje, nereikės galvoti jos nusikratymu.

V. Dūdėnas

SUVESTI SOCLENKTYNIŲ REZULTATAI

Jau treji metai mūsų rajono žemdirbiai lenktyniauja su kaimyninio Obelių rajono žemės ūkio darbuotojais, kovodami už žemės ūkio produktų gamybos padidinimą. Neseniai obeliečiai lenkėsi mūsų rajono kolūkiuose, o rokiškiai patikrino, kaip vykdo savo įsipareigojimus kaimynai obeliečiai įvykstuose abiejų rajonų žemės ūkio darbuotojų susirinkime buvo suvesti lenktynių tikrinimo rezultatai.

Medžiagą apie abiejų rajonų žemės ūkio darbuotojų pasitarimą skaitykite sekančiame numeryje.

RUGSĖJO 1-AJAI

Nebetoli naujieji mokslo metai, todėl tinkamai jiems pasiruošti yra labai atsakingas uždavinys. Svarbu kokybiškai atremontuoti mokyklas bei praplėsti jas, sustiprinti mokyklų materialinę bazę, aprūpinti mokyklas kuru, kruopščiai atlikti mokyklinio amžiaus vaikų apskaitą, sutvarkyti, papuošti mokyklų aplinką ir t. t. Prie šių klausimų dar prisideda ir tokie, kaip tinkamas mokinių politinio organizavimo vasaros atostogų metu, mokytojų kvalifikacijos kėlimas, moksleivių gamybinė praktika, tinkamas mokinių paruošimas rudens egzaminams ir kt.

Tai uždaviniai, kurių viena mokykla netekda tinkamai išspręsti negali. Reikia daug paramos iš partinių, profesingųjų, komjaunimo organizacijų, apylinkių tarybų, o svarbiausia —

iš pačių mokinių tėvų. Kaip ruošiasi naujiems mokslo metams rajono mokyklos?

Eilėje vidurinių bei septynmečių mokyklų jau vyksta remonto darbai. Greitai auga nauja sporto salė Rokiškio mišie. Vyksta paruošiamieji darbai Panemunėlio vidurinės mokyklos statybai. Jau baigta remontuoti I vidurinė mokykla, Kamajų vidurinė mokykla ir kitos. Vyksta remonto darbai Panemunėlio, Juodupės vidurinėse mokyklose, Sėlynės, Vyžuonų, Žlobiškių septynmetėse mokyklose. O Salų septynmetėje mokykloje (direktorius drg. Kregždaitė) ir Krylių septynmetėje mokykloje (direktorius drg. Subačius) visai nereikia remonto, nes čia patalpos išsaugotos gerai.

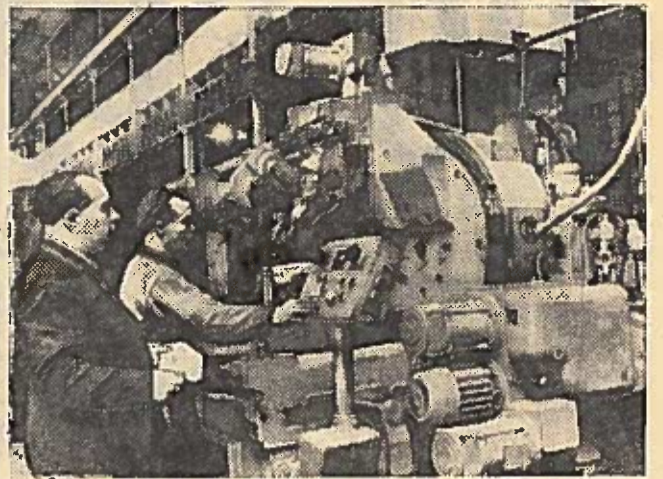
Norint paruošti mokyklas rugsėjo 1 dieną, statybos-remonto konto-

ra turi rimtai susirūpinti remonto tempais. Eilėje mokyklų, kaip Rokiškio I vidurinėje mokykloje, Kamajų vidurinėje mokykloje ir kitose, darbininkų nerangumo remontas dar nebaigtas. II vidurinė mokykla negali vykdyti patalpų remonto tik todėl, kad vietinio ūkio valdybos vadovai ten gyvenančią mokytoją Dagytę antri metai nesugeba aprūpinti buliu. Jie bus atsakingi, jei mokykla pradės darbą vėl ne normaliose sąlygose.

1958–1959 mokslo metais būtina pagrindiniai perivarkyti Kamajėlių ir stoties pradinės mokyklas. Didelis vaidmuo čia atitenka apylinkių tarybų vykdomiesiems komitetams. Štai Onuškių apylinkės tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Lukošūnas rūpinasi mokyklos paruošimu. Pasiruošę naujiems mokslo metams Rokiškio, Zybotių, Rokiškėlių pradinės

mokyklos. Bet ar žino apylinkės vykdomieji komitetai, kad reikalinga rimta dalykiška pagalba Kraupių, Kuosių ir eilė kitų pradinė mokyklų. Yra net tokių pavyzdžių, kai kolūkių pirmininkai nesirūpina mokyklos reikalais. „Šetekšnos“ kolūkio pirmininkas drg. Macijauskas pardavė Jurkupių pradinės mokyklos patalpas, o jai išskyrė žymiai blogesnę. Mickūnų apylinkės DŽDT vykdomasis komitetas labai nenoriai imasi Kamajėlių pradinės mokyklos remonto darbų.

Sitpinant mokyklų materialinę bazę, labai svarbu jas aprūpinti inventoriu. Kadangi vietinio ūkio valdyba mokykloms reikiamo inventoriumo negamina, reikia jį vežti iš Ukmergės, Vilniaus ir kt. Pervežimui naudojama daug lėšų, nukenčia inventoriumo kokybė ir ne visą mūsų rajono mokykloms reikiamą inventorių galima

LENINGRADAS. Sverdlovo vardo stalių gamybos įmonės kolektyvas sukūrė daug didelio tikslumo įrengimų metalui apdirbti. Neseniai čia surinktos dvi naujos staklės.

Nuotraukoje: konstruktorius A. G. Nazarovas ir surinkėjas N. D. Majorovas tikrina naujųjų stalių veikimą. V. Kapustino (TASS) nuotr.

Sieksime dar geresnių darbo rezultatų

Mažytė ir pusiau amatininkiška buvo Rokiškio spaustuvė buržuazijos valdymo metais. Beveik visi gamybos procesai joje tekdavo atlikti rankomis, nebuvo laikomasi sanitarinių-techninių taisyklių.

Kitaip atrodo mūsų spaustuvė šiandien. Iš broliškų respublikų mes gavome elektrines spausdinimo mašinas,

kelia savo darbo našumą, pasiekia vis geresnių gamybinių rodiklių.

Bendros kolektyvo paslangos davė konkrečius rezultatus — I pusmečio bruto produkcijos planą spaustuvė įvykdė 105,2 proc., žymiai pagerėjo atliktų užsaky kokybė.

Lietuvos komunistų partijos įkūrimo 40-tąsias metines spausiu-

Kaip jūsų įmonė, organizacija dirbo per šiuos metus? Pusmetį?

segimo mašiną, korektūrą ir kitus įrengimus. Sanitariniam techniniam stoviu pagerinti spaustuvę įrengti ventilatoriai, visos judančios mašinų dalys apdengtos, elektros varikliai išminti. Tarybų valdžios metais mūsų įmonėje išaugo nauji darbuotojų kadrai. Tai leidė Jankaitienė Veronika, mašinistas Šerkšniovos Flodoras, o ypač raižlių rinkėjas Remekis Petras ir kiti nuolat

vės darbuotojai yra patyrinę sutikę dar geresnius pasiekimus darbe. Reikia tik, kad miesto DŽDT vykdomasis komitetas pakeltų dar pernai metais priimtą nutarimą išskirti spaustuvei papildomas patalpas ir ji įgyvendintų, nes auganti spaustuvės techninė bazė nebėgali sutilpti dabartiniuose kambariuose.

V. ŽUKAS

Rokiškio rajoninės spaustuvės vedėjas

da auklėti mokinius. Jie įpranta gerbti kitų darbą, būti tvarkingais, pajunta grožį. Dauguma rajono mokyklų turi susirūpinti aplinkos sutvarkymu. Sulaužytos krepšinio lenos kabo Onuškių septynmetėje mokykloje, apleistas, sunykęs ten ir gėlių darželis, nyki Ragelių septynmetės mokyklos aplinka, apleistas bandomas sklypas Juodupės vidurinėje mokykloje.

Rugsėjo 1 dieną rajono mokyklos turi pasitikti pilnai pasiruošusios. Tam įgyvendinti reikia dar nemažai padirbėti. Kaip mes paruošime mokyklas, taip dirbs, tokiose sąlygose turės mokytis mūsų vaikai. Tik aktyvus visų rajono dirbančiųjų rūpestis, jų parama padės Rokiškio rajono Liaudies švietimo skyriui tinkamai pasiruošti naujiems mokslo metams.

G. NEVIDOMSKIENĖ
Rokiškio rajono Liaudies švietimo skyriaus vedėja

KAI VADOVAS ATITRŪKSTA NUO KOLEKTYVO...

(IŠ ROKIŠKIO VAIKŲ NAMŲ DARBUOTOJŲ KOLEKTYVO GAMYBINIO PASITARIMO)

Sunkioje būklėje buvo Rokiškio vaikų namai prieš keturis metus. Nežiūrint, kad valstybė skyrė milžiniškas lėšas vaikų išlaikymui, šios lėšos buvo švėtilomos neūkiškai. Tušti buvo maisto ir rūbų sandėliai, apleistas pagalbinių ūkis, sužlugdytas mokomasis auklėjamasis darbas.

Didžiulį darbą atliko atvažiavusi dirbti į šiuos namus direktorė drg. Banionienė drauge su visu darbuotojų kolektyvu. Dabartiniu metu vaikučiai gerai ir skaniai maitinami, turi net po kelias eilutes aprangos. Nepalyginamai pagerėjo mokomasis auklėjamasis darbas.

Tačiau metodai ir priemonės šiems laimėjimams atsiekti ne visuomet buvo tinkami iš direktorės pusės, o tai privedė prie kolektyvo susiskaldymo, sukėlė aiskirų darbuotojų nepasitenkinimą. Pasipylė pagrįsti ir nepagrįsti skundai. Šių metų liepos mėnesį Rokiškio vaikų namų direktorė drg. Banionienė rašė į LTSR Švietimo ministeriją.

„Per ketverius metus pasisekė sutvarkyti vaikų namų materialinę bazę, pasisekė pagerinti mokomąjį auklėjamąjį darbą. Tačiau darbas su kadrais nepavyko. Tiesiog nebesitvarkau. Atvažiuokite, padėkite man“.

Keletą dienų grupė žmonių nagrinėjo padėtį Rokiškio vaikų namuose, kuriuose auklėjama daugiau kaip 100 ikimokyklinio amžiaus va-

kučių. Visus kankino vienas klausimas: kodėl taip atsitiko? Kodėl pavyko pasiekti kai kuriuos laimėjimus darbe, bet nepasisekė sudaryti darnų darbuotojų kolektyvą. O atsitiko štai kodėl. Drg. Banionienė vadovavo kolektyvui be kolektyvo. Ji nesitarė su kolektyvu sudėtingais atvejais, nemobilizavo kolektyvo sudėtingiems uždaviniams spręsti. Ji tik įsakinėjo. Drg. Banionienė nemėgo kritikos ir savikritikos ir neugdė šių bruožų savo pedagoginiame personalu.

Drg. Banionienė neieškojo tokių darbo formų su žmonėmis, kaip patikrinimas savo nuomonės teisumo. Ji kolektyviai nesmerkė ir tų blogybių, kurios pasitaikydavo iš kitų darbuotojų pusės. Drg. Banionienė nesuderė sąlygų pasireikšti komjaunimo bei profsąjunginėms organizacijoms, nesidomėjo jų darbu. Ji nusišalinė nuo auklėtojų — jaunų, gerų, nuoširdžių merginų, kaip drg. Garliauskaitė, Narbutaitė, Deltuvaitė ir kitos, kurių darbo rezultatais šiandien galima pasidžiaugti. Didelė drg. Banionienės klaidą, kad ji neateina pas savo darbuotojus atvira širdim, kaip vyresnis draugas, kaip bičiulis. Ji tik šaltu lediniu tonu reikalauja.

Drg. Banionienė liiguistai reagavo į bet kurias pastabas dėl esamų trūkumų vaikų namuose. Tiesa, pastabos dažniausiai būdavo išreiškiamos per trečią asmenį, tačiau kito ke-

lio nebuvo, nes net ir gamybiniai pasitarimai nebuvo organizuojami.

Jausdama, kad susiskaldė kolektyvas, drg. Banionienė ėmė neobjektyviai vertinti darbuotojus. Ne atsiekti darbo rezultatai, o įsisteikimo direktorei tapo nusprendavo darbuotojo vertę. Kartais po reikalavimo priedanga ji paslėpdavo keršto gaidelę.

Tačiau visai kitomis teisėmis Vaikų namų kolektyve naudojosi įsisteikę direktorei asmenys. Tame tarpe ūkio vedėjas drg. Rimas. Nežiūrint į tai, kad drg. Rimas sistematiškai girtavo, Vaikų namų direktorė jam darė nuolaidas. Nepadėjo Rimui nei ir tas, kai jis buvo kritikuotas satyros languose — rajoniniame laikraštyje. Nerado būtina įspėti Rimą direktorė net ir tada, kai jis su auklėtojais turėjo išvykti į Vilnių. Pasiruošusios auklėtojos laukė Rimą nuo 13 val. iki 22 val. Tačiau tą dieną Rimas nesiteikė išvažiuoti, nes buvo „užimtas“ — visą dieną girtavo. Pasirodęs vakare neblavus, tik pasijuokė iš laukiančiųjų. Buvo visa eilė faktų, kurių stengėsi nematyti drg. Banionienė.

Nesuprantamai keistai elgėsi drg. Banionienė Vaikų namų elektromonterio drg. Banionio atžvilgiu. Drg. Banionis neapsiribojo savo pareigomis. Jis daug laiko praleisdavo beplepėdamas virtuvėje, arba vaikščiodavo nuo vieno kito darbuotojo su paskutinėmis naujieno-

mis. Drg. Banionis kartais „auklėdavo“ kadrus dažnai nesigallėdamas net ir necenzuruotų žodžių. O tai, aišku, kėlė teisėtą darbuotojų pasipiktinimą. Tačiau Vaikų namų direktorė neslėmė priemonių užkirsti tokiems reiškiniams kelią. Priešingai. Ji išvažiuodama komandiruotėn palikdavo pavaduoti direktorių kurią nors iš auklėtojų. O įsakymų knyga būdavo paliekama pas drg. Banionį, kuris ją nešiodavosi su savim.

Gamybiniam pasitarimui, kurį organizavo LTSR Švietimo ministerijos ir rajono Liaudies švietimo skyriaus atsiėvai, Vaikų namų darbuotojai pareikalavo pašalinti iš kolektyvo drg. Rimą, įdarbinti kitur drg. Banionį, direktorėi pakeisti vadovavimo stilių Vaikų namams, sudaryti visas sąlygas reikštis kūrybingai kolektyvinei iniciatyvai, nuoširdžiai sutarti su kolektyvu, nuo kurio taip atitrūko direktorė.

O reikia pasakyti, kad direktorė atitrūko ne tik nuo savo kolektyvo, bet ir nuo kitų rajono vadovaujančių organizacijų, nuo visuomenės, kurią už metų kitų papildys jos auklėtiniai. Ir tik nuoširdus suartėjimas su savo darbuotojų kolektyvu, tik glaudus ryšys su masėmis, pricipialios bolševikinės kritikos ir savikritikos ugdymas, vadovavimas kolektyvui per kolektyvą, gali duoti teigiamus rezultatus šiam ir bet kuriam kitam kolektyvui.

J. Kalačiovienė

Mūsų kalendorius

JONAS MARCINKEVIČIUS

Prieš penkerius metus, 1953 m. liepos 31 d., mirė žinomas tarybinis lietuvių rašytojas Jonas Marcinkevičius.

J. Marcinkevičius, kurio geriausi kūriniai yra vertingas įnašas į lietuvių pažangiąją literatūrą, nuėjo sudėtingą ir prieštaringą gyvenimo bei kūrybos kelią. Jam neteko baigti didesnių mokslų. Gimęs 1900 m. Radviliškyje, darbininko-geležinkelininko šeimoje, Jonas Marcinkevičius tepajėgė baigti keturias mokyklos klases, o po to prasidėjo jo sunkūs gyvenimo „universitetai“. Jo pirmieji kūriniai, parašyti iš nesveikų idėjinių pozicijų, buvo menkaverčiai me-

niniu ir idėjiniu atžvilgiais. Tik vėliau, suartėjęs su jaunais lietuvių rašytojais — antifašistais, rašytojas stojo į tvirtą realistinės kūrybos kelią. J. Marcinkevičius pradeda giliau suprasti buržuazinės tikrovės esmę, savo kūriniuose imasi demaskuoti lietuviškąją buržuaziją, vaizduoti Lietuvos darbo žmonių kovą prieš išnaudotojus.

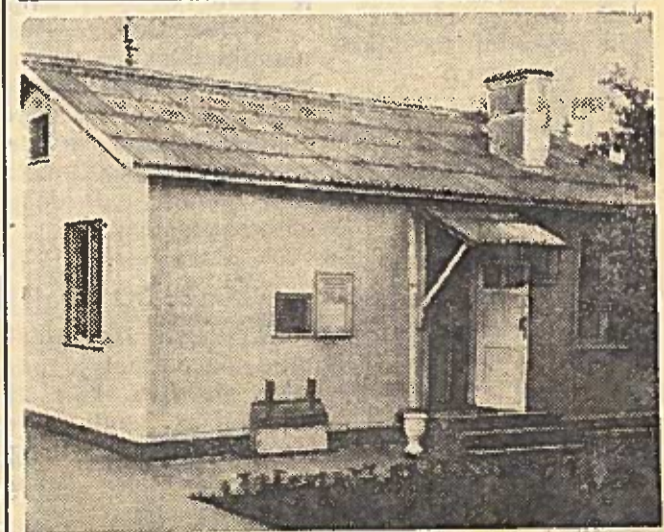
1937 m. J. Marcinkevičius parašo patį geriausią idėjiniu ir meniniu atžvilgiais savo romaną — „Benjaminas Kordušas“. Šis kūrinyje yra vertingas rašytojo indėlis į realistinę pažangiąją lietuvių literatūrą. Karinyje meistriškai vaizduojama, kaip lietuviški buožės tampa dvarininkais, išstumdami iš dvarų senuosius kordušus, nesugebančius prisitaikinti prie lietuviškos buržuazijos kuriamos tvarkos. J. Marcinkevičius ryškiai demaskuoja buožę-tautiškos „buržuazijos šulą“. Čia rašytojas pasireiškia, kaip didelis veikėjų charakteristikų karimo meistras.

Po to pasirodo Marcinkevičiaus romanas „Nemunas patvino“. Jame jis taip pat vaizduoja, kaip lietuviška buržuazija stengiasi išsiugdyti „savus“ dvarininkus, parodo darbo valstiečių kovą.

Atkūrus Tarybų valdžią, J. Marcinkevičius aktyviai įsijungia į tarybinės lietuvių literatūros kūrimą. Hitlerinei Vokietijai užpuolus Tarybų Sąjungą, rašytojas pasitraukia į šalies gilumą. Jis praėjo visą Lietuviškojo junginio kovos kelią iki išvadotos Lietuvos. Didžiojo Tėvynės karo metais jis rašo apsakymus, apybraižas. Jo kūrinių kupini meilės tarybinei Tėvynei ir neapykantos priešams. Išvadavus Lietuvą, Marcinkevičius nemaža rašo, bendradarbiauja spaudoje. Daug dėmesio jis skiria saviveiklinei dramaturgijai. Sunki liga ir mirtis jam neleido įgyvendinti gausių kūrybinių sumanymų.

1955 m. grožinės literatūros leidykla išleido tris rinkinių Jono Marcinkevičiaus raštų tomus.

B. Danilaitė

Visa eilė namų statybos įmonių ir kombinatų pradeda masiškai gaminti vieno buto surenkamuosius standartinius namus, skirtus parduoti gyventojams. Nuotraukoje: vieno buto trijų kambarių gyvenamasis namas „3-30-ZK“ tipo. A. Sofijskio (TASS) nuotr.

Dar vienas būrys...

Kiekvienais metais Salų žemės ūkio technikumai išleidžia būrį naujų specialistų, kurie plačiai pasklinda po kolūkius, tarybinius ūkius. Čia jie dirba jaunaisiais zooteknikais ir agronomais. Technikumas jau yra išleidęs virš 250 jaunų žemės ūkio specialistų. Šiais metais technikumą baigė 36 žmonės. Tai — penktoji laida.

Iškilmingas vakaras, skirtas įteikti baigsiems diplomus, pradėtas. Pasisako technikumų direktorius drg. Kriaučiūnas. Jis pasveikino buvusius auklėtojus, laimingai išlaikius valstybinius egzaminus, palinkėjo

sėkmingo savarankiško darbo, kuris jų laukia.

Atsisveikinimo žodį tarė išleidžiamosios kurso auklėtoja drg. Kliučienė. Toliau įteikiami diplomai. Štai į sceną pakyla mokslo pirmūnas Šukys.

— Esame labai dėkingi Tarybinei vyriausybei už tai, kad galime mokytis, — kalba jis įteikiami diplomai aktyviai visuomenininkai Chražanavičiutei, Dovydeniui ir kitiems moksleiviams. Į gyvenimą išeinančius draugus skuba pasveikinti, palinkėti laimingos kloties jų jaunesnieji draugai — žemesniųjų kursų moksleiviai.

B. Ramutis

Vartotojui — geros kokybės kurą

Šių metų I pusmetyje mūsų rajono durpių gamintojai pasiekė neblogų darbo rezultatų.

Vykdam šių metų I pusmečio gamybinis planas, pirmą vietą užėmė Paduobio durpyno kolektyvas (durpyno viršininkas drg. J. Lasinskas). Šio durpyno

Šių metų oras nepalankus durpių gamintojams, todėl dabar visų rajono durpynų darbuotojai deda pastangas ne tik pagaminti daug durpių, bet ir jas gerai paruošti. Vartotojas turi gauti geros kokybės kurą.

Didžiulę reikšmę tolesniam durpių pramo-

Kaip jūsų įmonė, organizacija dirbo per šiuos metus I pusmetį?

pirmoji brigada, vadovaujama brigadininko drg. Valainio, pusmetinį planą įvykdė 112 proc., antroji brigada — 107 proc. Viršijo gamybines užduotis ir Sacharos durpyno dirbantieji. Visa eilė darbininkų, kaip drg. drg. Samuilovas, Kepenis, Mulvinienė, Bražionytė, Černiauskaitė ir kt. kasdien viršija dienos užduotis.

nės vystymui turi TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos laiškas dėl tolesnio gamybos mechanizavimo ir automatizavimo. Dar šiais metais numatyta rajono durpynuose mechanizuoti eilę sunkių gamybinių procesų.

P. KRİKUNOVAS
Rokiškio durpynų
kontoros direktorius

**Vieną kaitrią vasaros
dieną...**

(VAIZDELIS)

R gražu gi kaitrią vasaros dieną praleisti prie ežero... Seniai svajoju aš apie tokias dienas, kol pagaliau jos atėjo. Gavau atostogas pačiame vidurvesaryje. Nestkreipiau nei į prosiąjungos komitetą, prašydamas kelialapio kur nors toli, nesibeldžiau nei į gydytojų kabinetų duris, ieškodamas nukreipimo į kurortą ar sanatoriją. Jau antrą atostogavimo dieną užsimečiau ant pečių kuprinę su įvairiais kablūkais, blizgėmis ir kilais žvejybos prietaisais, sėdau ant dviračio ir — prie ežero. Rytas buvo vėsokas, tylus. Smagu tokiame ore važiuoti dviračiu. Nė nepastebiu, kaip prabėga viena, kita dešimtis kilometrų.

Ežeras mane pasitiko tyliai šnarėdamas savo pakrančių švendrėmis ir dažnai pasigirstančiais šokinėjančių žuvų pliaukštelėjimais. Kiekviena minutė brangi, todėl nedelsdamas surenku į vietą savo „kovos ginklą“ — spinningą, pora kartų stipriai trukteliu irklais, ir mano valtėlė lengvai atsiskiria nuo kranto.

Pirmoji „darbo“ valanda buvo nesėkminga. Matyt, per naktį gerai išsimiegojusios žuvys ar tai dar tingėjo vytils blizgę, ar suprato, kad čia — tik paprastos skardos gabaliukas. Pirmašis smūgis, kurį pajutau, ir širdį į papades man numetė. Greit mėginu sukli mašinėlės rankeną — nė iš vietos.

Ot čia tai jau būsiu užkabines kaip pridėra... — pagalvoju ir dar sykį mėginu pasukti. Nejudėjo. Po vieno kito nevykusio mėginimo patraukli į savo pusę blizgę, aiškiai supratau žiauriai tėsą — už kažkokio kelmo užkliuvo kabliui. O šokti į vandenį taip nesinorėjo, nes rytas buvo šaltokas. Na, o blizgė? Negi ją palikti? Jokiu būdu! Vakare iki pustaunakčio dirbau iš seno kišeninio laikrodžio viršelio. Pagal paskutinį technikos žodį padariau...

Šaltą vonią, vis dėlto, leko priimti. Blizgė buvo išgelbėta. Pykdamas ant pirmųjų atostoginių malonumų, pradėjau mėlyti toliau. Likimas tą dieną buvo man palankus. Kelurios lydekaitės ir vienas ešeriuikas — kuprinėje. Ko daugiau reikia? Juk netik katinui užteks, bet ir pats paragaustu, ir dar draugą pavaišinsiu.

Jau saulė buvo nusileidusi, kai aš užsėdau ant dviračio ir pr-

sukau namų link. O vakare dviratis bėgo kaip motociklas. Rodėsi, kad ir minii nebereikia. Greit privažiavau Rokiškėlių ežerą. Mano dėmesį patraukė priešingoje ežero pusėje beplūduriuojanti valtėlė ir joje kažkokia besidarbuojanti asmenybė. Sustojau.

— O gal koks „gamtos mylėtojas“, paželdamas visus potvarkius, gauda žuvį tinklais? — pagalvoju ir patraukiau arčiau ežero. Dabar buvo visai aiškiai matyti: toji asmenybė traukė iš vandens tinklą.

— Aha, balandėli, įkiltuvai! Tik kaip čia geriau veikti? — samprotavau sau vienas, jausdamas pareigą sudrausti savivaliautoją.

Ežero pakraštyje pastebėjau du vaikus. Vienas iš jų — didesnis — metė į vandenį akmenėlius, o mažasis net rankomis plojo, kada paplotkščias akmuo, lyg guminis, šokinėjo lygtu ežero paviršiumi. Nutariau juos užkalbinti:

— Šitas nešoks. Perdaug kamuotas, — pasakiau vyresniajam, jau mėginančiam mesti į vandenį akmenuką.

Valkai atsigręžė į mane ir, nieko nesakydami, su kažkokiu nepasitikėjimu žiūrėjo į ilgus guminius mano batų, kuprinę.

— O meškertoti nemokate? — užklausiau vyresnysis įsidrąsino.

— Tai kad kabliuko neturiu. Vienas tebuvo, ir tą už kažko užkabines palikau vandenį.

Nepasitikėjimo riba greit išnyko, kada, ištraukęs iš savo kuprinės dėžutę su kabliukais, du padovanojau Algiui (toks buvo vyresniojo vardas). Jis man papasakojo, kad labai mėgstas meškertoti, turįs net bambuko meškertiakotį, tik jam trūkė kabliuko...

— O nežinau tu kartais, kas ten žuvį gauda? — paklausiau Algiuko, rodydamas į ežerą plūduriuojančią valtį.

— Dėdė Celkis, — nė nemirktelėjęs atsakė mažasis, iki šiol tylėjęs ir blizgančiomis akimis žiūrėjęs į mano dėžutę su įvairiais kablūkais ir blizgėmis. — Jis daug zuvies pagauna...

Statyba Ukrainos kaimuose

Ukrainos žemdirbiai pirmame pusmetyje pastatė daugiau kaip 38 tūkstančius naujų gyvenamųjų namų, daug klubų, kultūros namų ir kitų pastatų.

Daugelis žemės ūkio artelių stato kolūkines

Algis patvirtino jo žodžius. Dar ir pridėjo, kad tas dėdė jau nebe vieną kartą su tinklu gauda žuvį, o vėliau net ir parduoda.

Mums bekalbant, jau pažįstamo dėdės valtis pasuko į krantą. Mūsų jis nematė, nes sėdėjome už krūmo.

— Labas vakaras, draugas Celki, — pasakiau dėdei, kada jis, išmetęs į pievą žolėtą tinklą ir terbą su žuvmis, jau buvo betraukęs valtį ant kranto.

— Tai žuveliauj? — paklausiau jau labai sunerimusį dėdę.

— Tai čia... truputiuką... Bet kad labai jau ir nėra tos žuvies... — matyt suprastamas savo kalte, mirkčiojo žvejys.

— O, tamstyte, laikraštyje skaitel, kad tinklais gaudyti negalima? — paklausiau jį.

Mano pašnekovas, matydamas, kad aš gerai žinau žvejybos tvarią ir, matyt, dar priklausau kokiam nors įstaigai, besaugojančiai tą tvarią, iš karto prisipažino.

— Skaičiau... kaip gi! Dovanok jau, ponuli, man! Daugiau kaip gyvas nebelįsiu ežeran.

Susitarėm mudu labai greit: tinklą aš iš jo paėmiau, dar gyvas žuvis paleidžiau į vandenį ir pasakiau jam, kad ryt atvyktų į gamtos apsaugos inspekciją.

Nieko jis man nesakė, kada jo tinklą dėčiau į kuprinę, kada mečiau žuvis į vandenį, tik lipant ant dviračio paklausė:

— Tai, sakai, kad niekas negali tinklais gaudyti?

— Aišku, kad niekas, — atsakiau.

— O kodėl vakar kažkokie viršininkai iš Rokiškio gaudė? Vienas su kažkokia uniforma, ir žvaigždėlių daug ant pečių buvo...

— Nieko, dėde, atsakys ir tie su žvaigždėlėmis. Įstatymai visiems vienodi.

Visą kelią važiuodamas namo galvoju, kas gi buvo tie viršininkai, ir kodėl jie nesilaiko tvarkos. O, gal bėt, perskaičė šios mano vienos dienos įspūdžius, supras, kad įstatymai tikrai visiems vienodi?

V. Kalvaltis

(TASS-ELTA).

***
VOKIETIJOS
FEDERATYVINĖ
RESPUBLIKA**
Munchene įvyko protesto mitingas prieš atominį budesvero apginklavimą.

Nuotraukoje: dirbantieji vyksta į protesto mitingą. Transparantas skamba: „Kas griebis atominio ginklo, tas nuo jo ir žus!“

Centralbildo nuotr.

**Mokslinėmis
temomis**

(Pradžia 59 nr.)

Temperatūrą sumažinti galima net iki 10—15 laipsnių Celsijaus. Toks kūno temperatūros sumažinimas labai sulėtina organizmo medžiagų apykaitą ir sudaro sąlygas kelertiopai sulėtinti kraujotaką. Darant bandymus su gyvuliais, kurių kūno temperatūra buvo tokiu būdu atšaldyta, pasisekė juos atgaivinti po 15, 20, 30 ir net 40 minučių nuo klinikinės mirties pradžios.

Dabar jau galima tvirtinti, kad visa eilė atvejų, kada buvęs sveikas ir stiprus organizmas miršta dėl traumos, yra galimybė atgaivinti esant jam agorijos arba net klinikinės mirties stadijoje. Vadinasi, mirimas eilėje atvejų tapo aistatomu procesu.

Esant staigiai mirčiai dėl elektrotraumos (perkūnas, elektra), įvyksia širdies fibriliacija — netaisyklingas atskirų širdies raumens skaidulų susitraukinėjimas, kuris labai greitai veda prie širdies darbo sustojimo. Šiai sunkiai ydai gydyti prof. Gurvičius sukonstravo specialų apa-

**Ar galima atgaivinti
mirusį organizmą?**

ratą — defibrilatorių. Jo pagalba paveikta širdis vėl pradeda normaliai dirbti.

Mūsų šalyje plačiai atliekami moksliniai tyrimai organizmo atgaivinimo srityje. Tarybiniai mokslininkai pasiekė nemažą laimėjimų. Didžiojo Tėvynės karo metais sužeistiems kariams daugeliu atvejų buvo priitaikyti įvairūs gyvybės atgaivinimo metodai. Nemaža žmonių, mirstančių nuo sužeidimų, nukraujavimo bei šoko buvo išgelbėta. Prisimenu tokį faktą. Viena moteris — snai-perė prie Berlyno buvo labai sunkiai sužeista. Ji buvo atgabenta ligoninėn be sąmonės, agonalinėje būklėje. Po 3—4 minučių, įvykus klinicinei mirčiai, daktarė Karpova pradėjo ligonei į arteriją perpilti kraują ir atlikti dirbtinį atsavimą. Po 1—2 minučių vėl atsistatė širdies darbas, ligonė greitai pradėjo atsuti. Sąmonė, tačiau, grįžo tik po 19 valandų. Šiuo metu ši moteris yra sveika ir dirbinga.

Man dirbant, į ligoninę buvo atgabenta tu-

la N., nukritusi nuo didelio aukščio. Ligonė buvo sunkioje agonalinėje būklėje su vos apčiuopiamu pulsu ir didžiuliu nukraujavimu dėl sprogestos blužnies. Ją reikėjo skubiai operuoti — pašalinti sutrūskusią blužnį. Ligonė buvo ant klinikinės mirties slenksčio ir jokios operacijos pakelti negalėjo. Tuojuo jai buvo perpiltas į arteriją kraujas bei jo pakaitalai. Kartu buvo atliekamas dirbtinis atsavimas. Tai leido kiek atstatyti jos jėgas. Vietinio užmarnimo apsaugoje ligonei buvo operatyviai pašalinta sprogesta blužnis, sustabdytas kraujavimas. Pilietė N. gana greitai pasveiko.

Tarybiniai mokslininkai dabar vykdo daug darbų, sprendami apstnuodijusių žmonių, o taip pat turinčiųjų kraujo užkrėtimą atgaivinimo problemą. Netenka abejoti, kad medicinos mokslui sparčiai vystantis, bus atrasta daugiau būdų bei priemonių žmogaus gyvybei išgelbėti bei jo sveikatai atstatyti.

Gyd. V. Kleiza

**Ivykiai
Libane**

LIBANAS. Sukilėlių daliniai Al Šufo rajone.

Sinchua agentūros nuotr.

IŠ VISUR

★ Baltarusijoje nu-piauta 2 milijonai hektarų natūralių ir sėtinų žolių. Šienavimo darbai plačiai mechanizuoti — čia dirba daugiau kaip 2 taktanciniai traktorių šienapiovių. Jau užraugta daugiau kaip milijonas tonų siloso — beveik trečdaliu daugiau negu pernai.

★ Gruzijoje plačiai ruošiamasi visasąjunginiam gyventojų surašymui. Aiškinamąjį darbą atlieka šimtai agitatorių ir propagandistų. Pirminiam surašymo medžiagos apdirbimui respublikinė mašinų skaičiavimo stotis gavo perforatorines, kontrolines ir raišavimo mašinas.

★ Leningrado meno veikėjai rengia koncer-

tus žemės ūkio darbuotojams. Viena iš filharmonijos brigadų yra dabar tolimose Kazachstano kolūkiuose. Ji rengia plėšinių darbuotojams koncertinę programą, paruoštą Lenino komjaunimo — 40-mečio garbei. Ji pavadinta „Komjaunuoliai — neramių širdžių karta“.

★ Lvove Ukrainos TSR Mokslų akademijos etnografijos ir dailės verslų muziejuje atidaryta Indų taidkomosios dailės paroda. Eksponuojama apie 800 medžio, kaulo drovėjų, metalo raižymo meistrių darbų, įvairių audinių.

(TASS-ELTA).

Redaktorius Z. LAPINSKAS